

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 4

Vydána dne 31. ledna 1963

Cena 60 hal.

OBSAH:

6. Vyhláška ministerstva financí a ministerstva zahraničního obchodu k zákonu o devizovém hospodářství
7. Vyhláška ministerstva dopravy a spojů, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 364/1953 Ú. l., o přepravním řádu pro městskou hromadnou dopravu osob (městský přepravní řád)

6

VYHLÁŠKA

ministerstva financí a ministerstva zahraničního obchodu
ze dne 2. ledna 1963
k zákonu o devizovém hospodářství

Ministerstvo financí a ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě s ministerstvem dopravy a spojů a po projednání s ostatními zúčastněnými ministerstvy stanoví podle § 7a odst. 1 a 2 zákona č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění zákona č. 64/1958 Sb. (dále jen „zákon“):

§ 1

**Výjimky ze zákazu vývozu a dovozu
československých peněz**

(1) Devizoví tuzemci, kteří cestují do ciziny na cestovní pas nebo jiný obdobný doklad, nikoliv však na vystěhovalecký pas, smějí, nejde-li o případy uvedené v odstavci 2, vyvést na osobu nejvýše 300 Kčs, dají-li si potvrdit vývoz těchto peněz celníci.*) Těchto peněz nesmí být v cizině použito a osoby, které je vyvezly, jsou povinny při návratu celníci prokázat, že je dovážejí zpět.*)

(2) Devizoví tuzemci, kteří pracují v cizině a devizoví cizozemci, kteří pracují v tuzemsku, smějí vyvézet v pohraničním styku nejvýše 10 Kčs

na osobu s podmínkou, že těchto peněz v cizině nepoužijí a dovezou je zpět.

(3) K sběratelským nebo památkovým účelům je možno vyvézet československé peníze vzaté z oběhu a platné československé mince jen s povolením Státní banky československé (dále jen „Státní banka“).

§ 2

**Vývoz a dovoz platebních dokumentů znějících
na československou měnu**

Bez povolení ministerstva financí (§ 2 odst. 3 zákona) smějí:

- a) devizoví cizozemci v cestovním styku dovážet a vyvézet platební dokumenty (šeky, směnky, poukázky, pověřovací listy a jiné platební příkazy) znějící na československé koruny a vystavené v cizině na Státní banku,
- b) devizoví tuzemci a cizozemci v cestovním styku dovážet a vyvézet platební dokumenty znějící na československé koruny a vystavené Státní

*) Vývoz československých peněz a jejich zpětný dovoz se potvrzuje v „Prohlášení o vývozu a zpětném dovozu československých peněz“.

bankou na peněžní ústavy v cizině, s nimiž je ve styku (dále jen „zahraniční korespondenti“),

- c) československé podniky zahraničního obchodu vyvážet a dovážet platební dokumenty znějící na československé koruny, týkající-li se jejich obchodů.

§ 3

Vývoz cizozemských peněz a platebních dokumentů znějících na cizí měnu

[¹] Bez povolení ministerstva financí [§ 2 odst. 4 písm. a) zákona] směřj:

- a) devizoví cizozemci v cestovním styku vyvézt:
- aa) cizozemské peníze a platební dokumenty znějící na cizí měnu, prokáží-li potvrzením celnice, ne starším než 3 měsíce, že je dovezl,
 - bb) platební dokumenty vydané v cizině a znějící na jméno cestujícího a na cizí měnu,
- b) devizoví tuzemci a cizozemci v cestovním styku vyvézt:
- aa) cizozemské peníze, prokáží-li potvrzením Státní banky, ne starším než 3 měsíce, že jim je vydala,
 - bb) platební dokumenty znějící na jméno cestujícího a na cizí měnu a vystavené Státní bankou na její zahraniční korespondenty.

[²] Šeky a akreditivy, znějící na jméno a na cizí měnu je dovoleno vyvážet bez povolení ministerstva financí [§ 2 odst. 4 písm. a) zákona], byly-li vystaveny Státní bankou na její zahraniční korespondenty a nejsou-li opatřeny rubopisem.

[³] Československé podniky zahraničního obchodu směřj bez povolení ministerstva zahraničního obchodu [§ 2 odst. 4 písm. a) zákona] vyvážet platební dokumenty znějící na cizí měnu, týkající-li se jejich obchodů.

§ 4

Dovoz cizozemských peněz a platebních dokumentů znějících na cizí měnu

Dovoz cizozemských peněz a platebních dokumentů znějících na cizí měnu je volný. Devizoví cizozemci jsou však povinni dát si při přestupu státní hranice jejich dovoz potvrdit celními orgány. Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem zahraničního obchodu určit, kdy takový dovoz není nutno potvrzovat, popřípadě které doklady vystavené cizozemskými orgány se uznávají za potvrzení dovozu.

§ 5

Směna cizozemských peněz a proplácení platebních dokumentů znějících na cizí měnu v tuzemsku

[¹] Cizozemské peníze směňuje a platební dokumenty znějící na cizí měnu proplácí Státní banka.

*) Vývoz a zpětný dovoz těchto výrobků se potvrzuje v „Prohlášení o vývozu a zpětném dovozu československých peněz“.

[²] Devizovím cizozemcům mohou směňovat jimi dovezené cizozemské peníze a proplácet platební dokumenty znějící na cizí měnu, za podmínek stanovených ministerstvem financí, též další peněžní ústavy, cestovní a dopravní podniky, celnice a jiná místa, která ministerstvo financí pověří. Devizoví cizozemci jsou povinni směnu jimi dovezených cizozemských peněz a proplácení platebních dokumentů prokázat celnici při návratu z Československa potvrzením Státní banky nebo míst uvedených v předchozí větě.

§ 6

Vývoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich

[¹] Bez povolení ministerstva financí [§ 2 odst. 4 písm. b) zákona] směřj v cestovním styku:

- a) devizoví tuzemci a cizozemci vyvézt tyto výrobky z drahých kovů:
- aa) jedny náramkové hodinky nebo hodinky s řetízem,
 - bb) dva prsteny bez drahokamů,
 - cc) dvoje brýle,
 - dd) stříbrné výrobky bez drahokamů do 500 g úhrnné váhy,
 - ee) drobné výrobky ze zlata bez drahokamů do 20 g úhrnné váhy,
- b) devizoví tuzemci vyvézt tyto výrobky z drahých kovů:
- aa) jeden prsten s drahokamem,
 - bb) jedny náušnice s drahokamem,

další-li si vývoz těchto výrobků potvrdit celnici; při návratu jsou povinni celnici prokázat, že je dovážejí zpět,*)

- c) devizoví cizozemci vyvézt výrobky z drahých kovů, drahokamů a perel, prokáží-li celním orgánům, že tyto výrobky zakoupili za směněné cizozemské peníze nebo proplácené platební dokumenty v podniku oprávněném k prodeji takového zboží,

- d) devizoví cizozemci vyvézt drahé kovy (zlato, stříbro a platinu), drahokamy, perly a výrobky z nich, prokáží-li potvrzením celnice, ne starším než 3 měsíce, že je dovezli.

[²] Československé podniky zahraničního obchodu směřj bez povolení ministerstva zahraničního obchodu [§ 2 odst. 4 písm. b) zákona] vyvážet drahé kovy, drahokamy, perly a výrobky z nich, jsou-li předmětem jejich obchodů.

§ 7

Dovoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich

[¹] Dovoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich je volný. Devizoví cizozemci jsou

však povinni dát si při přestupu státní hranice jejich dovoz potvrdit celními orgány.

(2) Povinnost stanovená v odstavci 1 se nevztahuje na předměty uvedené v § 6 odst. 1 písm. a). Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem zahraničního obchodu určit, v kterých dalších případech není nutno dovoz drahých kovů, drahokamů, perel a výrobků z nich potvrzovat.

§ 8

Prodej dovezených drahých kovů v tuzemsku

Devizoví cizozemci smějí jimi dovezené drahé kovy v tuzemsku prodat jen Státní bance; prodej jsou povinni při návratu z Československa celníci prokázat potvrzením Státní banky.

§ 9

Vývoz fondovních a jiných hodnot

(1) Devizoví cizozemci smějí bez povolení ministerstva financí [§ 2 odst. 4 písm. c) zákona] vyvézt fondovní hodnoty (zejména akcie, obligace, zástavní listy, úrokové a dividendové kupóny a talóny) a vkladní knížky znějící na cizí měnu, životní pojistky, depozitní potvrzenky a plné moci k nakládání s majetkovými hodnotami v cizině, prokáží-li celníci potvrzením celních orgánů, ne starším než 3 měsíce, že je dovezli.

(2) Vývoz depozitních potvrzenek a jiných dokumentů znějících na jméno devizového cizozemce, v nichž se potvrzuje, že devizový cizozemec za svého pobytu v tuzemsku odevzdal do úschovy u československých peněžních ústavů peníze, cenné papíry nebo vkladní knížky, je volný. Vývoz plných mocí vystavených československými podniky zahraničního obchodu a týkajících se jejich obchodů, je volný.

§ 10

Dovoz fondovních a jiných hodnot

Dovoz hodnot uvedených v § 9 odst. 1 je volný. Devizoví cizozemci jsou však povinni dát si při přestupu státní hranice jejich dovoz potvrdit celními orgány. Ministerstvo financí může v dohodě s ministerstvem zahraničního obchodu určit, v kterých případech není nutno dovoz fondovních a jiných hodnot potvrzovat.

§ 11

Listovní zásilky a úhrady poštou do ciziny a z ciziny

(1) Listovní zásilky do ciziny, které obsahují hodnoty, k jejichž vývozu je třeba povolení [§ 2 odst. 3 a 4 zákona], musí být před podáním poštovní dopravě celně projednány a opatřeny celní závěrou.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na odesílání plných mocí k nakládání s majetkovými hodnotami v cizině; na obálce takové zásilky musí

však odesílatel vyznačit číslo a datum devizového povolení k odeslání plné moci do ciziny, nejde-li o plné moci, jejichž vývoz je volný [§ 9 odst. 2, druhá věta].

(3) Listovní zásilky do ciziny s výjimkou zásilek uvedených v odstavci 1, je pošta povinna předložit k devizové kontrole [§ 7 odst. 1 zákona].

(4) Listovní zásilky z ciziny je pošta povinna předložit po jejich vstupu na československé území k devizové kontrole.

(5) Devizovou kontrolu listovních zásilek provádějí orgány ministerstva financí, nejde-li o případy uvedené v § 12 odst. 2.

(6) Provedl-li orgán devizové kontroly prohlídku listovní zásilky podle ustanovení § 7 zákona, musí na zásilku otisknout razítko a k otisku připojit svoji značku.

(7) Zjistí-li orgán devizové kontroly, že listovní zásilka obsahuje zboží podléhající celnímu řízení, předá ji příslušné celnici k projednání.

(8) Orgány devizové kontroly musí dbát, aby prohlídkami byla poštovní přeprava rušena pokud možno nejméně.

(9) Je dovoleno přijímat úhrady z ciziny též mezinárodními poštovními poukázkami. Příjemce úhrady je povinen sdělit poště na její vyzvání důvod úhrady. Provádět úhrady do ciziny mezinárodními poštovními poukázkami je dovoleno jen s povolením ministerstva financí.

§ 12

Zmocnění celních orgánů k provádění devizové kontroly

(1) Za účelem účinnějšího dohledu nad zachováváním devizových předpisů ve styku s cizinou pověřují se celní orgány prohlídkami [§ 7 odst. 1 zákona] zavazadel, dopravních prostředků, jiných než listovních zásilek, jakož i prohlídkami osob, přestupujících státní hranice. V případech, kdy podle celních předpisů platí osvobození od celní prohlídky, nevykonává se ani devizová kontrola.*)

(2) Pokud jde o listovní zásilky, pověřují se jejich prohlídkou celní orgány pouze:

- a) v případech uvedených v § 11 odst. 1,
- b) v případech, kdy pošta předloží listovní zásilku celním orgánům k celnímu projednání.

§ 13

Prohlášení některých osob za devizové cizozemce

(1) Za devizové tuzemce se nepovažují mezinárodní organizace, i když mají své sídlo v tuzemsku.

(2) Za devizové tuzemce se dále nepovažují, i když se zdržují v tuzemsku déle než jeden rok:

- a) cizí státní příslušníci — členové diplomatické mise cizích zastupitelských úřadů v Československé socialistické republice (vedoucí mise,

*) T. č. § 22 vyhl. ministerstva zahraničního obchodu č. 82/1961 Sb., kterou se provádí celní zákon č. 36/1953 Sb.

- členové diplomatického, technického, administrativního a služebního personálu), členové jejich rodin a jejich soukromé služební osoby, jsou-li registrováni u ministerstva zahraničních věcí a je-li vzájemnost zaručena,
- b) cizí státní příslušníci náležející k personálu mezinárodních organizací, institucí nebo orgánů, působících na území Československé socialistické republiky a členové jejich rodin,
- c) cizí státní příslušníci náležející k personálu reprezentací cizozemských společností (podniků) působících na území Československé socialistické republiky a členové jejich rodin, je-li vzájemnost zaručena,
- d) cizí státní příslušníci zdržující se v Československé socialistické republice pouze přechodně a výhradně k provedení určitých prací (montáže, techničtí poradci, znalci apod.), za účelem studia na československých školách, na praxi a školení nebo na léčení.

§ 14

Povolení pro devizové tuzemce zdržující se v cizině nakládat s některými hodnotami

Devizoví tuzemci, kteří za svého pobytu v cizině získají za práci nebo výkony cizí měnu nebo pohledávky vůči cizině, smějí použít těchto prostředků jen k úhradě přiměřených výdajů spojených s jejich pobytem v cizině (zejména k ubytování, stravování a cestovnímu v cizině) a k nákupu předmětů pro přiměřenou osobní potřebu, drobných dáreků a upomínkových předmětů.

§ 15

Zřízení účtů devizových tuzemců u zahraničních peněžních ústavů

[¹] Devizoví tuzemci smějí, nejde-li o případy uvedené v odstavci 3 nebo o hodnoty ohlášené podle § 21 odst. 1 a 2 zřízovat si účty u zahraničních peněžních ústavů jen s povolením ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu.

[²] Zřízení účtů podle odstavce 1 jsou devizoví tuzemci povinni ohlásit Státní bance a na její žádost sdělovat jí potřebné údaje.

[³] Devizoví tuzemci uvedení v § 14 smějí získanou cizí měnu ukládat za svého pobytu v cizině na účty a vkladní knížky v cizině bez povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu. Tím nejsou dotčeny jejich povinnosti stanovené § 5 a 6 zákona.

§ 16

Olevy z povinnosti nabídky drahých kovů

[¹] Státní bance nemusí být nabídnuty:

- a) drahé kovy pro průmyslové, technické nebo spotřební účely, které obhospodařují socialistické hospodářské organizace,

b) drahé kovy ve zlomcích, včetně dřívě zpracovaného zlata, stříbra a platiny, pokud pocházejí z výrobků, které sloužily přiměřeně osobní potřebě a pokud jsou v držení vlastníků; dřívě zpracovaným zlatem, stříbrem a platinou se rozumějí poškozené výrobky z těchto drahých kovů, nikoli však poškozené v takovém stupni, aby mohly být považovány na drahý kov ve zlomcích (zlomku),

c) zlaté a platinové mince neplatné na území Československé socialistické republiky

aa) ve veřejné muzejní sbírce bez omezení,

bb) v soukromé sbírce, jejíž vlastník je řádným členem Československé numizmatické společnosti, v množství nejvýše 3 kusů téhož druhu, letopočtu a provenience,

cc) mající pro jejich držitele hodnotu památkovou v množství nejvýše 3 kusů na osobu,

d) stříbrné mince neplatné na území Československé socialistické republiky

aa) ve veřejné muzejní sbírce bez omezení,

bb) v soukromé sbírce, jejíž vlastník je řádným členem Československé numizmatické společnosti, v množství nejvýše 3 kusů téhož druhu, letopočtu a provenience,

cc) mající pro jejich držitele hodnotu památkovou v množství do 1 kg ryzí váhy na osobu.

[²] S drahými kovy, na které se vztahuje ustanovení odstavce 1, písm. b až d), smí být nakládáno jen takto:

a) neplatné zlaté a stříbrné mince hodnoty sběratelské smějí nabývat od soukromých osob nebo je soukromým osobám prodávat jen podniky, které k tomu obdržely od ministerstva financí zvláštní (numizmatické) povolení; k jiným koupím a prodejům takových mincí je třeba povolení ministerstva financí,

b) neplatné zlaté a stříbrné mince smějí být darovány devizovým tuzemcům,

c) drahé kovy ve zlomcích, dřívě zpracované zlato, stříbro a platina a neplatné mince z drahých kovů smějí devizoví tuzemci prodávat prodejnám státního obchodu pověřeným výkupem drahých kovů,

d) z drahých kovů, pokud nejde o zlaté a platinové mince a mince numizmatické, smějí si dát jejich vlastníci zhotovit předměty z drahých kovů.

§ 17

Jiné olevy

[¹] Povolení ministerstva financí podle ustanovení § 6 odst. 4, 6 a 7 zákona se nevyžaduje v těchto případech:

- a) k nákupu, zpracování a prodeji drahých kovů, přidělených socialistickým hospodářským organizacím pro průmyslové, technické nebo spotřební účely,

- b) k nákupu a směně zlatých, platinových a stříbrných mincí neplatných na území Československé socialistické republiky organizacemi obhospodařujícími veřejné muzejní sbírky,
- c) k postupu pohledávek vůči devizovým cizozemcům Státní bance,
- d) k úhradě daní a poplatků z pohledávek devizových cizozemců vůči tuzemsku,
- e) k úhradě daní a poplatků z pohledávek devizových tuzemců vůči cizině,
- f) k pohoštění devizových cizozemců devizovými tuzemci v jejich domácnosti, k zaplacení příležitostných obědů, večeří apod. devizovými tuzemci za devizové cizozemce; k výdajům organizací na reprezentaci v souvislosti s pobytem devizových cizozemců v tuzemsku, avšak jen do výše stanovené pro státní organizace v předpisech o reprezentaci,
- g) k převzetí nebo k uznání závazku vůči cizině poskytovat úhradu osobních potřeb ze zákona v obvyklé a přiměřené výši,
- h) k požívání pro případ smrti o hodnotách, právech a nárocích v tuzemsku i cizině a k jejich nabytí jako dědictví nebo odkazu,
- 1) k úhradě přiměřené odměny a prokazatelných nutných výloh cizozemským zmocněncům zastupujícím devizové tuzemce při projednávání jejich dědických nároků nebo prodeji jejich nemovitostí v cizině za podmínky, že plná moc pro zmocněnce byla odeslána s povolením ministerstva financí podle § 2 odst. 4 písm. c) zákona,
- jj) k úhradě dědictví do ciziny devizovým cizozemcům, jestliže jim bude nabytí dědictví v tuzemsku potvrzeno, budou-li uhrazeny notářské poplatky z dědictví, a bude-li současně vzájemnost při provádění úhrad tohoto druhu zaručena,
- k) k placení výloh spojených se správou a udržováním cizozemských nemovitostí devizových tuzemců z pohledávek vzniklých v cizině z výnosu těchto nemovitostí, jakož i k placení běžných úroků a kapitálových splátek hypotékních zápůjček za podmínky uvedené v odstavci 2,
- l) k placení nájemného z tuzemských nemovitostí devizových cizozemců na účty nájemného u tuzemských peněžních ústavů nebo jejich správcům, k placení výloh spojených se správou a udržováním nemovitostí, k placení hypotékních závazků vážoucích na těchto nemovitostech a k převodu čistého výnosu nemovitostí na cizozemský účet vlastníka,
- m) k převodu cizozemských účtů mezi tuzemskými peněžními ústavy.

(¹) Devizový tuzemec je povinen předložit do 15. dubna každého roku ministerstvu financí nebo organizacím jím pověřeným přehledné sestavení příjmů z cizozemské nemovitosti a vydání za uply-

nulý rok a dát si uhradit čistý výnos do tuzemska, popřípadě, není-li úhrada možná, ohlásit, kde výnos je uložen.

§ 18

Povolení prodeje jízdenek do ciziny

Cestovní jízdenky pro cizozemský úsek tratí (železniční, lodní, letecké apod.) smějí prodávat československé dopravní podniky (zejména Čedok, československá dopravní kancelář, Československé dráhy, Československé aerolinie) na základě povolení uděleného těmto podnikům ministerstvem financí.

§ 19

Používání spojových prostředků ve styku s cizinou

Při používání spojových prostředků jsou devizoví tuzemci povinni ve styku s cizinou zachovávat co největší hospodárnost.

§ 20

Cizozemské účty

(¹) Cizozemským účtem je účet, který se vede v československé nebo cizí měně u tuzemského peněžního ústavu, a to pro devizového cizozemce nebo jímž je oprávněn nebo spoluoprávněn disponovat devizový cizozemec. Takový účet musí být označen jako cizozemský účet a může vzniknout i bez souhlasu vlastníka.

(²) Platby na cizozemské účty a platby z nich se považují za platby ve prospěch (na vrub) devizových cizozemců. K takovým platbám je třeba povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu. To neplatí, jde-li o případy uvedené v odstavcích 3 až 7 a v § 17 odst. 1 písm. d), j) a l) nebo jde-li o dobropisy úhrad z ciziny ke krytí dlužného zůstatku cizozemských účtů vedených v československých korunách.

(³) Čisté výnosy nemovitostí v tuzemsku patřících devizovým cizozemcům smějí být skládány na jejich cizozemské účty bez povolení ministerstva financí za podmínky, že peněžnímu ústavu bude předloženo řádné vyúčtování za období, jehož se dobropis týká.

(⁴) Úhrady dědictví devizových cizozemců v tuzemsku smějí být skládány na cizozemské účty vlastníků bez povolení ministerstva financí na základě usnesení státního notářství a pouze do výše stanovené tímto usnesením.

(⁵) Devizoví cizozemci mohou mít u Státní banky cizozemské účty, které vznikají bez povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu

a) v cizí měně dotací cizí měny nebo převody z jiných účtů vedených v téže měně,

b) v československých korunách dotací cizí měny přepočtené na československé koruny nebo převody československých korun z clearingových účtů. S kreditními zůstatky smí být volně naklá-

dáno k úhradám do ciziny nebo do tuzemska. O vplatech v jiné cizí měně než je měna účtu nebo v československých korunách, jakož i o úhradách do ciziny v jiné měně než v měně účtu, rozhoduje Státní banka.

[^b] Zahraniční banky mohou mít u Státní banky transferové účty vedené v československých korunách. Tyto účty vznikají bez povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu dotací cizí měny dané k dispozici Státní bance, převody z jiných transferových účtů téhož druhu nebo dobropisy na základě povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu. S kreditními zůstatky transferových účtů může být volně nakládáno do tuzemska, ke koupi cizí měny, z níž vznikly a k převodům na transferové účty téhož druhu. O úhradách do ciziny v jiné cizí měně, než jakou byl účet dotován, rozhoduje Státní banka.

[⁷] Devizoví cizozemci mohou mít u Státní banky cizozemské účty dotované cizí měnou nebo československými korunami, které získali na základě povolení ministerstva financí, popřípadě ministerstva zahraničního obchodu a smějí s těmito účty volně nakládat k úhradám osobních výloh v tuzemsku. O úhradách do ciziny rozhoduje ministerstvo financí, popřípadě ministerstvo zahraničního obchodu. Byl-li takovému účtu při jeho vzniku přiznán charakter transferového účtu, postupuje se podle odstavce 5.

[⁸] Peněžní ústavy smějí volně zúčtovat na cizozemských účtech své odměny a výlohy spojené s vedením těchto účtů, jakož i odměny a výlohy z běžných bankovních transakcí prováděných pro majitele účtu, pokud byly tyto transakce povoleny nebo povolení nepodléhají a dále smějí na cizozemských účtech volně účtovat závěrečné kontokorentní položky.

[⁹] Cizozemským účtem je rovněž depozitní účet, který se vede u tuzemského peněžního ústavu pro devizového cizozemce nebo jímž je oprávněn nebo spoluoprávněn disponovat devizový cizozemec, jsou-li předmětem úschovy hodnoty uvedené v § 3 odst. 1 písm. a), § 6 odst. 1 a § 9 odst. 1. Takový účet musí být označen jako cizozemský účet. K otevření, vedení a nakládání tímto cizozemským účtem je třeba předchozího povolení ministerstva financí.

§ 21

Hlášení pohledávek a závazků vůči cizině, jakož i jiných hodnot

[¹] Ministerstvo financí vede evidenci:

- a) pohledávek, závazků a nároků na peněžní plnění z jakéhokoli důvodu vůči cizině, pokud

vznikly po 31. 12. 1948 a náležejí organizacím samostatně devizově plánujícím,

- b) nemovitostí v cizině ve správě organizací socialistického sektoru,
- c) fondových hodnot a majetkových účastí devizových tuzemců v cizině a devizových cizozemců v tuzemsku.

[²] Evidenci ostatních hodnot uvedených v § 6 odst. 1 zákona vede Ústřední likvidátor peněžních ústavů a podniků v Praze (dále jen „Ústřední likvidátor“), a pokud jde o evidenci týkající se Slovenska, Oblastní likvidátor peněžních ústavů a podniků v Bratislavě (dále jen „Oblastní likvidátor“). Ministerstvo financí může pověřit tyto organizace vést evidenci i některých hodnot uvedených v odstavci 1.

[³] Hlášení a jiná podání o hodnotách uvedených v § 6 odst. 1 zákona činí devizoví tuzemci u organizací, které vedou o těchto hodnotách evidenci (odst. 1 a 2). To platí i v případech, kdy socialistické organizace těchto hodnot nabyly nebo je převzaly do držby nebo správy na základě zákona, rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu.

[⁴] Hlášení se podávají na předepsaných tiskopisech, které obsahují bližší ustanovení a pokyny pro hlášení.*

[⁵] Evidenci a hlášení pohledávek a závazků spadajících podle zákona do působnosti ministerstva zahraničního obchodu, upravují předpisy tohoto ministerstva.

§ 22

Hlášení majetkově právních sporů s cizinou

[¹] Devizoví tuzemci jsou povinni ohlásit právní spory, které se dotýkají majetkových hodnot uvedených v § 6 odst. 1 zákona. To neplatí, jde-li o případy patentní, známkové a vzorové ochrany, licenční platy všeho druhu, platy za technickou dokumentaci, zlepšovací návrhy a objevy, jakož i obdobné případy, pro něž je příslušné ministerstvo zahraničního obchodu**, nebo je-li devizovým tuzemcem podnik zahraničního obchodu.

[²] Spory uvedenými v odstavci 1 se rozumí řízení před tuzemskými nebo cizozemskými soudy, rozhodci, správními orgány nebo jinými orgány, v nichž devizový tuzemec vystupuje jako žalobce, žalovaný nebo jiný účastník.

[³] Ohlašovací povinnost je nutno splnit:

- a) před zahájením sporu, má-li být spor zahájen z podnětu devizového tuzemce,
- b) jakmile se devizový tuzemec doví, že byl zahájen z podnětu devizového cizozemce spor, v němž má vystupovat jako žalovaný nebo jiný účastník.

* Tiskopisy lze obdržet u Státní banky a jejích poboček, Státní spořitelny v sídle kraje, Ústředního likvidátora, Oblastního likvidátora, jakož i v prodejních Statistického a evidenčního vydavatelství tiskopisů n. p. v Praze a Bratislavě.

** Hlášení majetkoprávních sporů s cizinou se v těchto případech podává u ministerstva zahraničního obchodu podle § 5 vyhlášky č. 14/1961 Sb.

{⁴} Hlášení se podávají u Ústředního likvidátora nebo Oblastního likvidátora dopisem, v němž musí být uvedeno též stručné vylíčení skutkové podstaty.

{⁵} Na výzvu ministerstva financí, učiněnou popřípadě prostřednictvím Ústředního (Oblastního) likvidátora, jsou devizoví tuzemci povinni sdělovat o zahájených majetkoprávních sporech s cizlnou bližší údaje.

§ 23

Devizová působnost ve věcech dopravy

Devizová působnost ve věcech dopravy (železniční, lodní, letecké, automobilové) s výjimkou povolování a úpravy prodeje jízdenek a lodních listků do ciziny (§ 18) přísluší ministerstvu zahraničního obchodu.

§ 24

Všeobecná povolení

{¹} Ministerstvo financí a ministerstvo zahraničního obchodu v oboru své působnosti mohou socialistické organizací, která ke své činnosti opětovně vyžaduje povolení podle zákona, udělit je jako povolení všeobecné. Takové povolení musí obsahovat přesně vymezený obsah a rozsah poskytované

První náměstek ministra financí:

Dvořák v. r.

úlevy, podmínky za kterých se úlova uděluje, zejména podmínky kontrolní, den do kterého povolení platí, a výhradu odvolání.

{²} Platná všeobecná povolení udělená podle § 23 vyhlášky č. 191/1958 Ú. l. považují se za všeobecná povolení udělená podle odstavce 1.

§ 25

Zmocnění jiných míst

Okoly příslušejícími podle ustanovení této vyhlášky Státní bance, mohou být pověřena na základě zmocnění podle ustanovení § 7a odst. 3 zákona i jiná místa (např. Živnostenská banka n. p.).

§ 26

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška ministra financí č. 191/1958 Ú. l., k zákonu o devizovém hospodářství.

§ 27

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

První náměstek ministra zahraničního obchodu:

Hamouz v. r.

7

VYHLÁŠKA

ministerstva dopravy a spojů

ze dne 27. prosince 1962,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 364/1953 Ů. I., o přepravním řádu pro městskou hromadnou dopravu osob (městský přepravní řád)

Ministerstvo dopravy a spojů stanoví podle § 24 odst. 5 zákona č. 97/1950 Sb., o drahách a podle § 7 vládního nařízení č. 36/1951 Sb., jímž se provádí zákon o úpravě podnikání v silniční dopravě:

Čl. I

Vyhláška ministerstva dopravy č. 364/1953 Ů I., kterou se vydává přepravní řád pro městskou hromadnou dopravu osob (městský přepravní řád), se mění a doplňuje takto:-

1. Ustanovení § 10 se doplňuje odstavcem 7, který zní:

„(7) Ve vozidle s jednoslužným provozem je cestující povinen zaplatit ihned po nástupu do vozidla jízdné do pokladny, popř. se prokázat platným předplatním lístkem anebo jízdním průkazem. Ustanovení odstavců 3, 4, 5 ve vozidlech s jedno-

služným provozem, kde se jízdenky nevydávají, neplatí.“

2. Ustanovení § 11 odst. 1 zní:

„(1) Cestující, který si neobstaral včas (§ 10 odst. 1) platnou jízdenku, nebo který se nemůže prokázat při revizi platnou jízdenkou, předplatním lístkem nebo jiným průkazem, je povinen zaplatit vedle jízdného ještě přírážku 30,— Kčs. Ve vozidlech s jednoslužným provozem zaplatí tuto přírážku cestující, který ihned po nástupu prokazatelně nezaplatí tarifem stanovené jízdné, anebo se neprokáže platným předplatním lístkem nebo jízdním průkazem, popř. odebere neoprávněně a bez zaplacení jízdenku tam, kde se jízdenky vydávají.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

v z. Bouda v. r.

Uzávěrka: Ministerstvo spravedlnosti — Redakce, Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9. Telefon 5338 41 až 49 — Administrace: Statistické úřady, Praha 8 Prahá I Malá Strana Tržiště 9. Telefon 5338-41 až 49 — Vychází podle potřeby — Předplatné za celý rok Kčs 60.—, za půl roku Kčs 30.—, za čtvrt roku Kčs 15.—. Předplácet lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen k 1. dni každého kalendářního čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dní před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované věci — Očet SBCS Praha 1, č. 6 321 9082 — Novinová sazba povolena poštovním úřadem Praha 022, číslo 313 348 Be 55 — Tiskovna: Kalitusk 1, národní podnik v Praze I Malá Strana, Karmelitka 8, Dohledací poštovní úřad Praha 07.